

FOKUS ÄR LEDORDET

TOMMY FAGERBERG MÖTER JOACHIM BJÖRKLUND

Strax före avresan till match- och träningslägret i Algarve 2018 presenterade Hammarby den före detta landslagsikonen Joachim Björklund som ny medlem i tränarteamet. Lite överraskande – Jocke var inte något etablerat tränarnamn och tycktes fullt nöjd med tillvaron i Valencia.

FOTO: HASSE FRIDÉN

★ En värvning som kom lite från ingenstans kändes det som. Men med lite skrap på ytan framkom att Björklund och sportchef Jesper Jansson hade en lång historia som polare bakom sig. De är födda samma år i Växjö och lirade bland annat tillsammans i Östers IF och olika ungdomslandslag som grabbar.

Joachim var efter avslutad spelarkarriär bosatt i den spanska staden Valencia och hade inget emot att kila över till den portugisiska sydkusten redan till lägreets första pass.

Han skulle börja lugnt sade han i den första intervjun efter beskedet. Lära känna spelarna och liksom valla sig in i verksamheten. Jo, tjenare. Björklunds röst hördes högt över träningsplanen redan från första stund. Med sin självklara auktoritet höll han i uppvärmningarna och titulerade samtliga spelare vid sina rätta namn.

När vi träffas på Pitcher's vid Mariatorget för denna intervju 2,5 år senare är säsongens sportsliga resultat ditills en besvikelse. Laget huserar i mittenskiktet av tabellen när ungefär hälften av serien är spelad. En missräkning big time. Förhandssnacket bland Sveriges fotbollsexpenter hade handlat mycket om Hammarby som en toppkandidat och utmanare till SM-guldet 2020.

Innan intervjun har Jocke messat att jag inte behöver vara rädd för att ställa tuffa frågor. Att stå upp i motvind och visa att man tror på sin sak är en del av jobbet. När vi ses utvecklar han det ytterligare. Om man blir spak en någon ifrågasätter dig så är du inte säker på din sak. Han tipsar mig också om att titta den som uttrycker sådana saker i ögonen. För att se om han verkligen menar det. Sedan spänner han ögonen i mig och lägger av ett garv.

Du debuterade som 17-åring i Östers A-lag och gjorde din sista match i Wolverhampton Wanderers lika många år senare. Du måste ju varit med om en och annan vändning av dåliga formkurvor?

– Givetvis. Men som Stefan (Billborn) brukar säga så måste man gräva där man står. Det spelar ingen roll hur många CL-matcher eller

landskamper man gjort. Det är hårt arbete som gäller. Nu är det nya situationer och nya personer man arbetar med. Skulle jag raljera med minnen från min egen karriär skulle jag bara göra mig till åtlöje.

– Men som svar på din fråga är mitt första år i Valencia ett bra exempel. Vi vann premiären mot Atletico Madrid, som i och för sig var långt ifrån det lag det är idag, bara för att sedan inte vinna på sju-åtta matcher. Sedan när vi summe-

rade säsongen hade vi kommit fyra i ligan, vunnit cupen och gått till final i Champions League.

Du har ju spelat i de största ligorna. Berätta lite om skillnaderna i fotbollskultur länderna emellan.

– Om vi pratar fotbollskultur utanför planen så måste jag faktiskt höja min första utlandsklubb SK Brann från Norge. Det kan låta futtigt när man jämför men där var hela byn engagerad och alla gick på hemmamatcherna. Det var betydligt

mer drag där än hemma i Allsvenskan på den tiden.

– Supportrarna i Glasgow Rangers är nog annars de som är mest lika Bajens. Den villkorslösa kärleken, man föds och dör som en del av klubben. Det finns andra parametrar där också med det religiösa inslaget dem och Celtic emellan. Men utan att på något sätt propagera för religiöst hat så höjde det intensiteten så att stämningen mellan klubbarna blev ännu hetsigare. Jag spelade där när Rangers var i förarsätet i den skotska ligan. Minns knappt om vi förlorade en enda match under de åren.

Visst spelade du med Paul Gascoigne där?

– Ja, herregud vilken fantastisk spelare. "Gazza" är världens snällaste. För snäll. Samtidigt hade han ju sina demoner att tampas med. Han var rätt nere under den perioden. Han bodde på ett hotell i närheten av oss så han kom över rätt ofta. Full och ledsen pratade han av sig med mig och frugan innan han kraschade på soffan. Det är inget jag skulle berättat om egentligen men nu är ju hans missbruksproblem ingen hemlighet.

FEM SNABBA

Musik: The Clash och Ramones i all ära men det är Pink Floyd som är mina husgudar.

Film: "Lock, stock and two smoking barrels".

Vinnie Jones bästa match i karriären.

Last: Jag snusar ju nikotinfritt nuförtiden så det gills inte. Sedan vet jag inte om ett, två, ibland tre glas gott rött räknas som en last men det är det jag kommer på.

Bästa spelare du mött: Zinedane Zidane. Så elegant. Nu var han inte så högt upp i banan att vi möttes i så många direkta dueller men han var i en klass för sig.

Snyggaste Bajenmålet 2019: Oj, oj, oj. Den var svår. Många att välja på där. Ledningsmålet mot Norrköping hemma när de inte får röra bollen innan vi gör mål i matchen ligger bra till. Men som gammal smålänning är det alltid lika härligt att tvåla till Malmö FF. Det får bli det som "Alex" Kacaniklic gör mot dem på Nya Söderstadion. Ett briljant anfall.

»Att stå upp i motvind och visa att man tror på sin sak är en del av jobbet.«

Björklunds avslappnade stil ska inte förväxlas med nonchalans. Så fort detaljer om Hammarbys spel kommer på tal så är det som att man trycker på en knapp. Fokus verkar vara ledordet.

Han bor med sin fru som är personlig tränare på ett gym i närheten och "några av de kvarvarande barnen" några hundra meter från Tantolunden. Den äldste sonen Jesper pluggar sedan några år internationella relationer i Tokyo. William som är 18 år är målvakt i det Hammarby U-lag som vann SM-guld 2019. 21-årige Kalle behöver väl ingen närmare presentation. Kalle har också en tvillingbror som heter Oliver men

1998, 4 april. Derby mellan Joachim Björklunds Glasgow Rangers och Henrik Larssons Celtic. Rangers vann med 2-0 inför 50 042 åskådare. Ett av målen gjordes av Jonas Thern! Foto: Bildbyrå.

han har inget vidare fotbollsintresse alls.

Man har också en hund i familjen. Den hittades utanför huset i Valencia som valp för nio år sedan. När man skulle lämna från sig den till hundgården två dagar senare hade de inte hjärta att göra det då den förmodligen skulle avlivas direkt. Vilka raser som är inblandade i hunden är oklart men Jocke chansar med glimten i ögat på att det är en korsning mellan belgisk vallhund och bäver.

Vad var din bild av Hammarby innan du skrev på?

– Jag höll på dem 1982 i finalmatcherna mot IFK. För dragets skull. Hägersten Hot Heaven och allt det där. När jag sedan själv spelade i Allsvenskan lirade Hammarby i Norrettan så jag har aldrig spelat på Söderstadion. Dock var jag där och tittade när de mötte Öster när jag var liten. Farsan spelade för Öster.

– När jag skulle visa mina spanska vänner klipp på var jag hade fått jobb så visade jag tifogrejerna. Hade jag visat spelsekvenser skulle de nog knappt höjt på ögonbrynen men när de fick se läktararrangemangen trodde de knappt sina ögon. De trodde inte att den passionen och kvalitén fanns i Sverige.

Var det ett svårt val när de hörde av sig?

– Inte för mig personligen men vi är ju en familj. Jag behövde cirka 10 minuter vid köks-

bordet för att övertyga dem (skratt). Nej, det var ett alldeles för bra erbjudande att tacka nej till. Jag saknade nerven och adrenalinpåslaget från när jag spelade själv. Tajmingen var perfekt. Att få jobba i Allsvenskan i en klubb som Hammarby. Också perfekt.

– Visst hade jag haft det bra när jag drällde omkring i Valencia efter jag lade av att spela. Ett av åren jobbade jag med apelsinodling på en kompis farm. Lite så. Lugn och ro. Sedan jobbade jag rätt så mycket som expertkommentator på TV. Både i Sverige och Norge. Det var inget tråkigt jobb, absolut inte, men som sagt, jag saknade nerven och tävlandet. Att träna ungdomar som jag också gjorde hade sin charm men det var inte riktigt på riktigt ur den aspekten.

Coronasäsongen 2020, vad säger man?

– Att vi var i bra tajming inför premiären. Cupkvart mot Göteborg väntade. Sedan släckte någon lampan. Vi höll igång grabbarna så länge vi kunde innan träningarna blev för dåliga. Sedan tränar man bara på att vara dåliga och då gav vi dem ledigt ett tag. Man hade inte koll på vare sig viruset eller tiden det skulle ta innan matcherna skulle rulla igång.

– Det här är såklart inte specifikt för Hammarby och vi hade lite fördelar som den TV-sända träningsmatchen. En viss herres gästnärvaro höjde också nivån ett tag.

– Vi ska absolut inte skylla våra resultat på Covid men det har varit en riktig utmaning. Sedan att vi spelar utan publik är ju verkligen ingenting som gynnar oss. Så kan man väl säga.

Nämn ett bra och ett (förutom pandemin) mindre bra ögonblick från din tid i Bajen.

– Det finns många bra. Det bästa är nog ändå när vi klev in till "Just idag är jag stark" på premiären mot Sirius 2018. Jag hade anat hur det skulle kännas. Jag kan knappt prata om det utan att håren på mina armar reser sig. Helt jävla fantastiskt. Dessutom blev det tre poäng.

– Det mindre bra är solklar. Träningsanläggningen nere på Årsta när jag kom dit första gången. Inte för att jag vill vara divig efter att ha huserat på träningsanläggningar som varit på absolut toppnivå. Men Årsta IP där och då. De möjliga barackerna. Herregud.

Det nya huset på Årsta till trots så tränar han ingenting själv längre. Inte sedan flytten till Sverige. Det har bara blivit så. Ett perfekt gym att spendera 45 minuter i innan dagens arbete men icke. Han får inte arslet ur vagnen som han säger. Björklund medger att det känns både här och där i en gammal fotbollskropp som knacker på 50 bast när man lägger av att träna.

När jag påtalar att han ändå ser rätt fit ut kontrar han blixtnabbt med att det är för att han bara bär svarta kläder. Vilket gör att han ser några kilo lättare ut. Med sitt sedvanliga plir i blicken, naturligtvis.

På frågan om man ändå inte grubblar, trots all sin rutin, när det går emot så svarar han att visst är det så. Men när man vet vad som saknas men inte varför det inte kommer ut så kan man inte låta bli att försöka. Han vet ju om spelarnas kompetenser. Han vet att det finns där.

Bland de lag han representerat är det ett han följer med extra stor passion. Det svenska landslaget. Inte mindre än 78 landskamper har han på sitt konto. VM i USA 1994, say no more. På andra plats kommer sedan Valencia. Laget i staden där han har familjens hus, som är uthyrt

tills vidare. Förra året tajmade det så väl att de mötte Real Madrid hemma under juledigheten. Vem han bjöd ner för att kolla den matchen tillsammans med? Stefan Billborn naturligtvis.

De två har verkligen funnit varandra. Från dag ett har de pratat samma språk. Det kan gälla laguttagningar, träningsupplägg eller andra fotbollsfrågor. Ja, privata också för den delen. Det är en ömsesidig respekt dem emellan och även om Billborn har sista ordet när det kommer till fotbollen så är de nästan alltid överens vid dagens slut.

Arbetet mot den perfekta matchen går vidare. Avslutningsvis undrar jag bara en sista sak:

Om du, som jag, vore den bekymrade supportern. Vad skulle

du frågat dig själv?

– Som jag sade inledningsvis. Jag hade frågat om vi tror på det vi gör. Det är den mest relevanta frågan. Sedan hade jag tittat mig djupt i ögonen och sett om det fanns någon som helst tvekel i blicken. ■

INSPEL FRÅN LÄKTAREN

Lasse: Din koncentration förmåga var grym när du själv spelade. Kan man träna på sådant?

– Vet inte om det går att träna på men ju tröttare du är ju svårare är det att behålla koncentrationen. Alltså gäller det att vara vältränad.

Roy: Hur får ni bort alla enkla mål i baken?

– Det kräver givetvis ett långt svar men kan vi undvika att åka på kontringar alltför ofta är vi en bit på vägen. Bättre koncentration. Både offensivt och defensivt.

Anna: Har du bråkat ordentligt med Billborn någon gång?

– Nej.

Åsa: Har man utvärderat hur den hårda fyst-räningen från i vintras har betalat sig?

– Vi tror och hoppas på att det kommer vara skillnaden i höst när det är slutspurt i Allsvenskan och förhoppningsvis europaspel.

Mikael: Är du rädd för att få sparken?

– Bättre att jobba hårt och leva i nuet än att gå runt och vara rädd för att få sparken.

